

بررسی جنبه‌هایی از بیولوژی Polystigma Rubrum عامل بیماری لکه قرمز‌آلود شهرستان همدان

واهه میناسیان و فریدون باب الحوائجی^۱

چکیده:

بیماری لکه قرمز‌آلود سطح وسیعی در باغات آلو در همدان شایع است و در برخی سالها این بیماری خسارت قابل توجهی به محصول وارد می‌نماید. عامل بیماری قارچی است به نام *Polystigma Rubrum* که اغلب به برگ‌های میزان حمله می‌گند ولی در این منطقه آلو دگر روی دم برگ و شاخه‌های جوان نیز مشاهده گردیده است. در این بررسی مرحله جنسی قارچ مذکور برای اولین بار در ایران گزارش می‌شود. بر اساس این مطالعات پریتس‌های اولیه عامل بیماری از اواخر آذر-ماه بتدریج در برگ‌های مرده تشکیل و در اوائل اسفندماه حاوی آسکوسپورهای جوان می‌گردد. آسکوسپورهای بالغ از نیمه دوم اردیبهشت ماه یا همزمان با ریزش گلبرگ‌ها و سبز شدن برگ‌های جوان در هوا پراکنده می‌شوند. روند پراکنش آسکوسپورها یکنواخت بوده و بخش اعظم آنها در مدت ۴ هفته رها می‌شوند. آسکوسپورها برگ‌های جوان را آلو ده کرده و اولین علائم بیماری حدود سه هفته تا یکماه بعد (هفته سوم خرداد) به صورت نقاط زرد رنگ روی برگ‌ها ظاهر می‌گردد. دوره گمون بیماری در سال ۱۳۶۴ سه هفته و در سال ۱۳۷۰ یکماه برآورد شده است.

مقدمه:

آلو *Prunus domestica* L. یکی از محصولات مهم استان همدان می‌باشد. درختان آلو در این منطقه اکثراً "از ارقام بومی بوده و کمتر ارقام اصلاح شده جایگزین آنها گردیده است. در نتیجه ابتلای درختان به بیماری لکه قرمز‌آلود سطح فتوسننتزی کاسته شده و برگ‌ها زودتر از موعد ریزش می‌نمایند. در اکثر منابع

۱- دانشیار دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید چمران اهواز و محقق بخش طرحها و تحقیقات جهاد دانشگاهی بوعلى سينا.

قارچ عامل این بیماری بنام *Polystigma rubrum*(Pres.) DC. از خانواده *Polystigmaceae* و راسته *Sphaeriales* مندرج است (دنیس ۱۹۶۸ و مولروفون آرکس ۱۹۷۳). بر اساس جدید ترین سیستم طبقه بندی قارچهای آسکومیست، اخیراً "عامل بیماری لکه قرمز آلو" *Polystigma rubrum*(Pres.) St. Amans و راسته *Phyllachoraceae* نامیده شده و در خانواده *Diapothales* قرار داده شده است (Cannon 1988).

مطالعه زیست شناسی قارچ عامل لکه قرمز آلو عمدتاً "در کشورهای بلغارستان و رومانی انجام شده است. بوبزولووه (Bobes & Lupe, 1964) در رومانی نشان دادند که پیکنیدیوسپورها قدرت جوانه زدن نداشتند و نقشی در آلودگی ندارند در حالیکه آسکوسپورها از اواسط اسفند تا اوایل اردیبهشت بالغ شده ایجاد آلودگی می‌کنند. در تمام مدتی که برگهای جوان تولید می‌شوند آسکوسپورها سبب آلودگیهای بیشتری می‌گردند. تری فانوف (Trifonov, 1964) از بلغارستان گزارش نموده است که پریتس‌ها بعد از ریزش برگ‌ها در اوخر آذر یا اواسط دی و بهمن تشکیل می‌شوند و آسکوسپورها در اوخر فروردین تا اوایل خرداد رها می‌شوند. بر اساس تحقیقات نامبرده، از زمان تشکیل پریتس تا پخش آسکوسپورها بین ۳ تا ۴ ماه طول می‌کشد. ویتانوف (Vitanov, 1964) طی مطالعات خود در سالهای ۱۹۵۴-۱۹۶۱ در بلغارستان مشخص نموده است که بلوغ و پخش آسکوسپورها به صورت انبوه حدود ۲۵ تا ۳۰ روز پس از تشکیل اولین آسکوسپورها بوقوع می‌پیوندد. رها سازی انبوه آسکوسپورها بسته به مدت بارندگی حدود ۴۹ روز به طول می‌انجامد. علائم لکه برگی ۲۱ روز بعد از آلودگی مشاهده می‌شوند در حالیکه دوره کمون در آلودگیهای دیرتر حدود ۴۵ روز می‌باشد.

زمان انتشار آسکوسپورها بستگی به رطوبت و حرارت هر منطقه دارد. سوتا (Suta, 1969) اظهار داشته است که زمان لازم جهت تکمیل و خروج آسکوسپورها در متوسط حرارت بیش از ۵ درجه (۵-۷) سانتیگراد حدود ۴۶-۲۱ روز و در حرارت بیش از ۷ درجه ۲۸-۹ روز می‌باشد. همچنین وی دوره کمون را در دمای متوسط ۸/۸-۱۲/۲ بین ۲۱ تا ۵۱ روز و در صورت بارندگی به میزان ۲۴ تا ۲۷۵ میلیمتر این دوره را ۸ تا ۲۷ روز تعیین کرده است.

در ایران مرحله غیر جنسی این قارچ توسط اشکان (۱۳۵۹) مطالعه شده است.

نامبرده در بررسیهای خود در قزوین و عجب شیر در هیچ صورت شکل جنسی قارچ را

مشاهده نکرده است و قبل از این مطالعات گزارش دیگری مبنی بر مشاهده مرحله جنسی این گونه از ایران منتشر نشده است.

هدف این بررسی مطالعه زیست شناسی قارچ و تعیین زمان آلودگی درختان آلو در منطقه همدان بوده است.

روش بررسی:

جهت مطالعه بیولوژی و بررسی سیر تکاملی قارچ عامل لکه قرمز آلو در همدان تعدادی از برگهای آلوده در طول تابستان، پائیز و زمستان سال ۱۳۶۳ از سطح باغ در منطقه فخرآباد در دامنه کوه الوند بطور تصادفی جمع آوری گردید.

از برگهای جمع آوری شده تعدادی برش عرضی توسط تیغ و مفز آقطی تهیه گردید. مقاطع مناسب به ضخامت ۲۰-۱۵ میکرون را در داخل لاکتوفنل آبی بر روی لام گذارد و از این لامها جهت بررسیهای میکروسکپی و اندازه گیری پریتس‌ها، آسگها و آسکوسپورهای منتخب استفاده شد. بعلاوه از مقاطع منتخب عکس‌های میکروسکپی تهیه گردید و بوسیله لوله ترسیم نیز ترسیم بعمل آمد.

به منظور تعیین زمان پخش آسکوسپورها، در فروردین، اردیبهشت و تیرماه سال ۱۳۶۴ و اردیبهشت و خرداد سال ۱۳۶۵ تله گذاریهایی انجام گرفت. بدین ترتیب که ۱۵ پایه چوبی به ارتفاع ۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ سانتیمتر در نقاط مختلف باغ نصب نموده و بر روی آنها ۱۵ لام آغشته به واژلین (که سمت چرب شده آنها رو به سمت زمین قرار داشت) به منظور گرفتن آسکوسپورها مستقر نموده و هر ۴۸ ساعت لامها جمع آوری و در زیر میکروسکوب مورد بررسی قرار گرفتند.

در زمستان ۱۳۶۹ و بهار سال ۱۳۷۰ زیست شناسی قارچ عامل بیماری و پراکنش آسکوسپورها مجدداً "مورد بررسی قرار گرفت. به این ترتیب که در پائیز ۱۳۶۹ تعداد زیادی از برگهای مبتلا به بیماری از باغ دانشکده واقع در عباس‌آباد همدان جمع - آوری و داخل گودالی به شکل مکعب مستطیل در ابعاد 120×60 و به عمق ۱۵-۵ سانتیمتر (در همان باغ) ریخته شد. به منظور تعیین سیر تکاملی مرحله جنسی قارچ هر دو هفته یکبار چند نمونه برگ به طور تصادفی انتخاب و به آزمایشگاه منتقل گردید. پس از شستشوی برگها برشهای عرضی به قطر حدود ۱۵ میکرون از نقاط بیمار تهیه و پس از رنگ آمیزی بوسیله لاکتوفنل آبی توسط میکروسکوب مورد مطالعه قرار گرفت. همزمان با بررسی حالت زمستانگذرانی قارچ، تله گذاری به منظور تعیین تاریخ

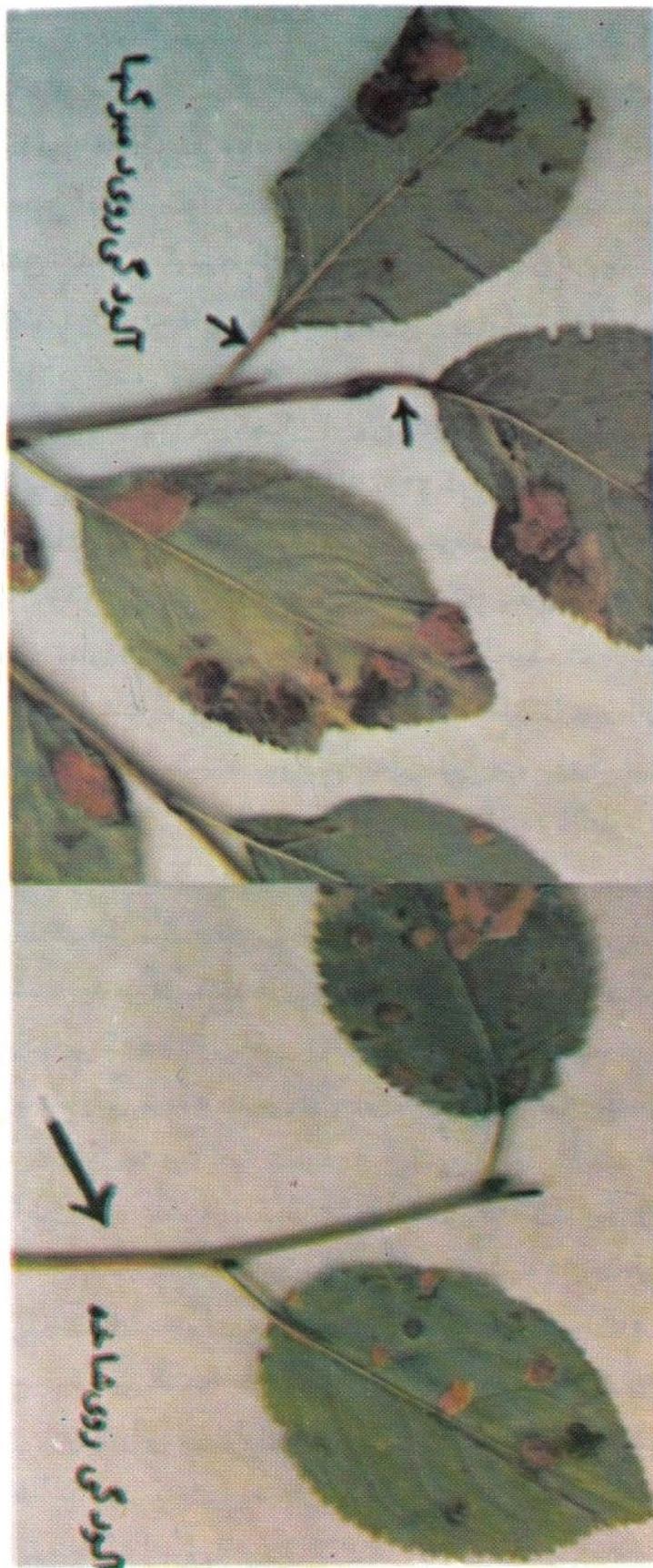
رها سازی آسکوسپورها انجام شد . برای این منظور روی گودالی که برگهای مبتلا به بیماری در آن ریخته شده بود بوسیله یک تور سیمی با چهار چوب تخته ای پوشانده شد . تعداد ۱۵ لام میکروسکپی آغشته به لایه نازکی از واژلین روی تو سیمی قرار داده شد . عملیات تله گذاری از تاریخ ۱۳۷۰/۱/۲۶ شروع و سعی بر آن شد که هر ۴۸ ساعت یکبار لامها جمع آوری و به آزمایشگاه منتقل شوند ، پس از رنگ آمیزی اسپورها بوسیله لاکتوفنل آبی تعداد آسکوسپورهای به تله افتاده شمارش گردید .

نتایج :

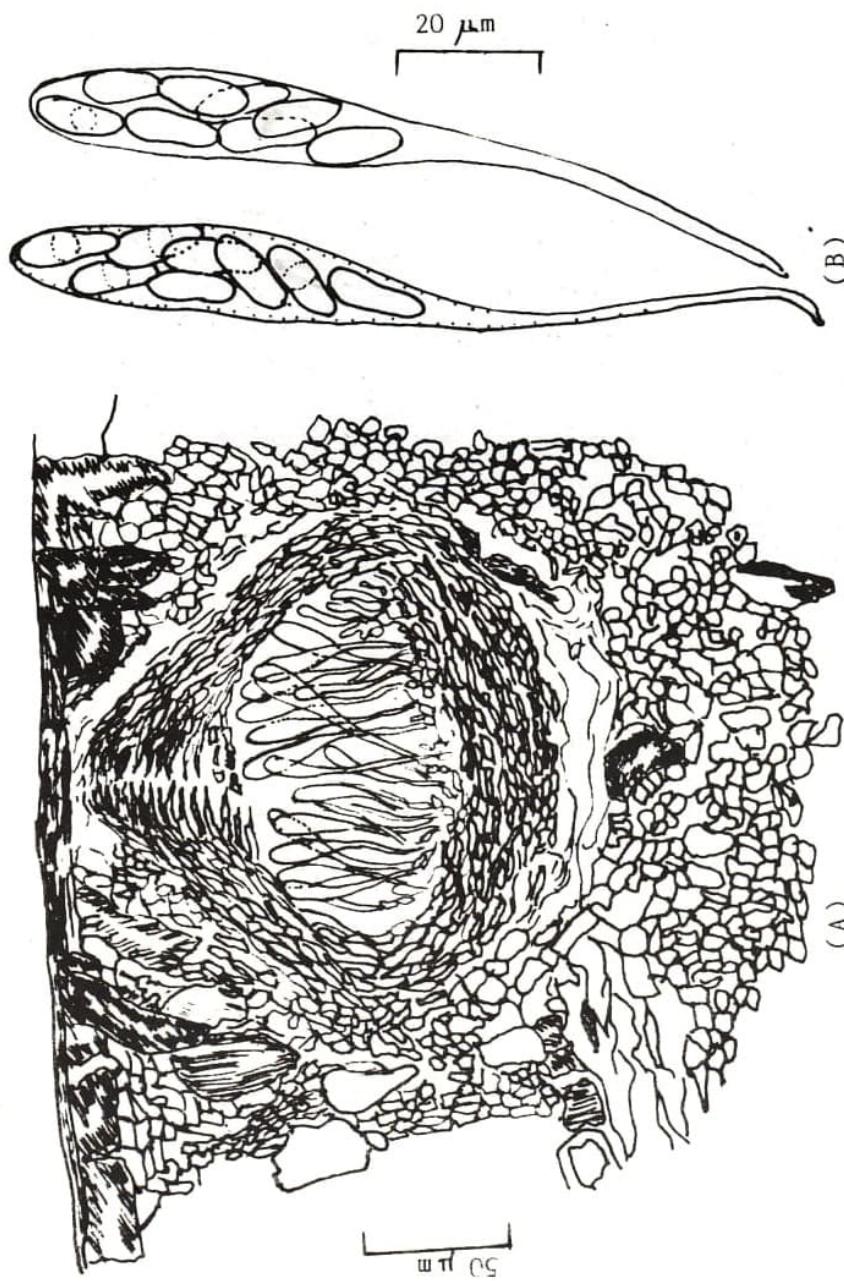
طی سالهای ۱۳۶۴ و ۱۳۶۵ در همدان اولین نشانه های بیماری اواسط خردادماه (۱۶ الی ۲۰ خرداد) و در سال ۱۳۷۰ از ۲۵ الی ۲۳ خرداد به شکل لکه های نسبتاً "مدور و با رنگ سبز متعایل به زرد ظاهر گردید . با پیشرفت بیماری لکه ها ابتدا زرد و سپس نارنجی و در اواخر فصل رشد بتدربیج از وسط به رنگ قهوه ای تیره مشاهده گردید . چند روز بعد از ظاهر شدن ، لکه ها رفته رفته ضخیم شده بطوریکه در سطح بالایی برگ لکه ها کمی فرو رفته و در پشت برگ برجسته می باشند . لکه های روی دمبرگ و شاخه ها برنگ نارنجی روشن تا قهوه ای هستند . علائم بیماری بر روی دمبرگ اکثراً "در تمام طول آن مشاهده می شوند . در شاخه های جوان آلوده لکه ها نسبتاً "طويل بوده و دور تا دور شاخه را احاطه می کند (شکل ۱) .

در مقاطع تهیه شده از برگ ، دمبرگ و شاخه های آلوده که در بهار و تابستان و پائیز جمع آوری شده بودند ، پیکنیدهای بالغ حاوی تعداد بسیاری پیکنید یوسپور دیده شدند . در برگهایی که در طول فصل زمستان جمع آوری شده بودند پیکنید ها تقریباً "قاد اسپور بوده ولی مرحله جنسی قارچ (پریتس ها) تشکیل و در مراحل مختلف تکاملی مشاهده گردید (شکل ۲ و ۳) .

در بررسی مقاطع تهیه شده از برگهای آلوده که در اواخر آذرماه (۶۳/۹/۲۷) جمع آوری شده بودند تعدادی پریتس اولیه در کنار پیکنیدها ملاحظه گردید . پریتس ها در بافت پارانشیم حفره ای و گاها " در بافت پارانشیم نرdbanی تشکیل گردیدند . در مقاطع برگهایی که در اواسط بهمن ماه جمع آوری شده بودند پریتس ها حاوی آسکهای نارس بودند ولی در اوایل اسفند ماه ۶۳ یعنی حدود ۱۵ روز بعد در تعدادی از پریتس ها آسک های کاملاً " مشخص و آسکوسپورهای اولیه دیده شد (شکل ۲ و ۳) در این مرحله پریتس ها از شکل مدور و کروی به فرم بیضوی تا انجیری تغییر شکل

شکل ۱ - علائم آلودگی به لکه قرمز آلودگی روی برگ، دمبرگ و شاخهای جوان آلو
Fig 1. Symptoms of red blotch on leaves, petioles, and stem of plum (*Prunus domestica* L.).

شکل ۲- دیاگرام برشی عرضی برگ آلو که در آن پریتیس، آسک و آسکوسپورهای فارج عامل لکه قرمز آلو دیده می شود .
A . پریتیس حاوی آسکهای نارس در اوایل بهمن ماه (۱۱/۱۱/۴۳)
B . وضعیت تکاملی آسک و آسکوسپورها در اواسط فروردین تا اواسط اردیبهشت

Fig. 2- A. Grass section of plum leaf showing perithecial development of *Polystigma rubrum* in mid February.
B. Ascus and ascospore developmental state-early April to early May.

شکل ۳ - عکس میکروسکوپی از مقطع عرضی برگ آلوده به بیماری لکه قرمز جمع آوری شده در اسفندماه (۱۳۶۳/۱۲/۵) پریتس های تقریباً "رسیده (بالغ)" و پیکنیدهای انجیری شکل در بافت پارانشیم حفره ای (درشت نمایی حدود ۳۰۰ مرتبه)

Fig.3- Photomicrograph of cross section of diseased leaf, showing nearly mature perithecia and fig-shaped almost empty pycnidia within the spongy parenchyma (Late February 1984).

یافته بودند.

در مقاطع تهیه شده از نمونه برگهای مربوط به سال ۷۵ مرحله اخیر سیر تکاملی قارچ از اواسط اسفند تا اوایل فروردین ماه مشاهده شد. در نمونه گیری مورخ ۱۳۷۵/۱/۱۹ آسک و آسکوپور به تعداد زیاد دیده شدند، اما در هیچ مورد آسکوپور آزاد در کنار مقاطع وجود نداشت. این امر می‌تواند نشانگر نارس بودن آسک و آسکوپور باشد. در این مرحله دهانه پریتس‌ها به زیر اپیدرم منتهی گردیده، سلولهای اپیدرمی و کوتیکول سطح برگ در محل استیول برجسته‌تر به نظر می‌رسید. در اوایل اردیبهشت ۱۳۷۵ پریتس‌ها کاملاً "درشت و انجدی" شکل بودند. سلولهای اپیدرم برگ در محل دهانه (استیول) پریتس کاملاً "درهم ریخته" و استیول تا زیر کوتیکول و گاهها "تا سطح برگ" می‌رسید. در برشهای مورخ ۲۰/۲/۲۲ و ۲۰/۳/۶ (آخرین نمونه گیری) تعداد فزاینده‌ای آسکوپور شناور (آزاد)، که دلالت بر تکامل آسک و آسکوپورها و خروج آسکوپورها از روزنه انتها یی آسک دارد، در زیر میکروسکوپ دیده شد.

در مطالعات مربوط به رها سازی آسکوپورها طی عملیات تله‌گذاری فروردین و تیرماه هیچ آسکوپوری یافت نشد. در سال ۱۳۶۴ اولین آسکوپورهای رها شده در تاریخ ۲۶ اردیبهشت به تعداد نسبتاً "زیاد" و در سال ۱۳۶۵ در تاریخ ۳۱ اردیبهشت به تعداد کمتری در سطح لامهای واژلینی مشاهده شد. در سال ۱۳۷۵ اولین آسکوپورها در تاریخ ۲۰/۲/۲۱ به تعداد کم، متوسط ۲ عدد در هر تکرار رویت شد (جدول شماره ۱). در روزهای بعد شماره آسکوپورهای پرتاپ شده بر روی لامها به چند برابر افزایش یافت. بطوریکه رقم کل آسکوپورهای شمارش شده طی یک هفته اول رها سازی اسپورها (از ۲۰ لغایت ۲۶ اردیبهشت ماه) ۱۸۰ عدد بود. بر اساس نتایج بدست آمده و تحت شرایط این آزمایش رها سازی آسکوپورها بتدریج و بطور تقریباً "یکنواخت" در مدت ۴ هفته انجام شد، چنانچه در جدول (۱) مشاهده می‌شود، از تاریخ ۲۰ اردیبهشت لغایت ۲۶ خرداد جمعاً "تعداد ۶۲۸ آسکوپور شمارش شد که ۵۰ درصد اسپورها طی دو هفته اول (از ۲۰ لغایت ۲۰/۳/۲) و ۴۸ درصد آن طی دو هفته دوم (۳/۳ لغایت ۱۶/۲۰/۳) و ۲ درصد بقیه طی هفته پنجم تله‌گذاری رها شدند.

مرفوولوژی قارچ:

مرحله غیرجنSSI این قارچ در ایران قبل از گزارش گردیده است (اشکان، ۱۳۵۰).

جدول ۱ - روند رهاسازی آسکوسبورهای *Polystigma rubrum* در مدت ۵ هفته (تله گذاری از ۲۰/۳/۹۰ تا ۲۴/۳/۹۰)

Table 1. Number of ascospores trapped on glass slides within 5 weeks of ascospore discharge (May 10 June 14, 1991)

تعداد کل اسپورها در ۵ هفته	تعداد آسکوسبورهای شمارش شده در مساحت دو لامل به ابعاد $24 \times 24 \text{ mm}$ (در ۵ نظر)					تاریخ‌های شمارش اسپور Dates of spore count
	۱	۲	۳	۴	۵	
۱۰	۴	۰	۳	۱	۱	۱۳۷۰/۲/۲۱
۳۶	۰	۵	۱۴	۱۲	۵	۱۳۷۰/۲/۲۲
۵۵	۱۳	۰	۲۲	۲۰	۰	۱۳۷۰/۲/۲۴
۴۵	۱۰	۱۴	۱۲	۱۲	۴	۱۳۷۰/۲/۲۵
۴۸	۱۵	۱۸	۱۴	۸	۸	۱۳۷۰/۲/۲۷
۱۰۰	۲۰	۱۹	۱۰	۸	۴۰	۱۳۷۰/۳/۲
۳۷	۰	۲۱	۲	۴	۴	۱۳۷۰/۳/۴
۴۱	۲۲	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۳۷۰/۳/۸
۱۶۲	۵۰	۲۴	۳۲	۳۲	۳۲	۱۳۷۰/۳/۱۰
۱۸	۲	۰	۱۰	۴	۴	۱۳۷۰/۳/۱۷
۲	۰	۱	۰	۰	۰	۱۳۷۰/۳/۲۲
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱۳۷۰/۴/۸ (الی ۱۳۷۰/۴/۲۴)
۶۲۸	۱۴۰	۹۲	۱۰۹	۲۶	۷۱	تعداد کل

اندام زایشی جنسی قارچ به صورت پریتس‌های کروی تا گلابی شکل با دیواره فشرده بیرنگ و گردن نسبتاً "کوتاه (استیول پاییل دار) در برخهای برگ‌های زمستانگذران مشاهده گردید (شکل ۲ و ۳). در اندازه گیری ابعاد ۵۵ پریتس، متوسط اندازه آنها ۱۸۰×۱۵۵ میکرون و حدود تغییرات اندازه آنها $۲۱۰ - ۱۲۵ \times ۱۹۰ - ۱۱۰$ میکرون بود. پریتس‌ها دارای پریفرهای جوالدوز مانند فراوان در ناحیه گردن و استیول می‌باشند. در درون هر پریتس تعداد زیادی آسک و تعدادی رشته‌های شبه پارافیز مشاهده گردید. پارافیزهای نخی شکل مشابه آنچه که Dennis (۱۹۶۸) و Von Arx & Muller (۱۹۵۴) گزارش کرده در این بررسی مشاهده نشد. احتمالاً دلیل این امر ژله‌ای شدن پارافیزها در پریتس‌های بالغ بوده که نویسنده‌گان اخیر نیز به آن اشاره کرده‌اند. آسک‌ها شفاف و چماقی شکل و دارای عشاپی یک لایه بوده که در محل اتصالشان به دیواره داخلی پریتس باریک شده و طرف آزاد آنها قطور می‌باشد (شکل ۲). متوسط اندازه آسک‌ها (بادم) ۱۱×۷۷ میکرون و دامنه تغییرات آنها $۱۴ - ۱۶ \times ۶ - ۱۰۰$ میکرون بود (اندازه ۵۵ آسک). در مشاهده میکروسکوپی مشخصات روزنگ آسک‌ها از نوع Hypocrea تشخیص داده شد (مولروفون آرکس ۱۹۷۳). آسکوسپورها یک سلولی، شفاف، نسبتاً "کشیده (کپسولی شکل) بوده و یک طرف آنها کمی باریکتر (و پس از رنگ آمیزی با آبی پنبه) در وسط رنگ پیشتری بخود گرفته و تیره‌تر بنظر می‌رسند. آسکوسپورها به تعداد ۸ عدد معمولاً "داردو ردیف در داخل آسک قرار دارند، متوسط اندازه آنها $۳/۴ \times ۸/۹$ میکرون و دامنه تغییرات آنها $۴/۴ - ۶/۶ \times ۲/۶ - ۱۰/۹$ میکرون بوده است (اندازه ۵۰ آسکوسپور).

بحث :

این اولین گزارش در مورد تشكیل مرحله جنسی-قارچ عامل لکه قرم‌آلود در ایران می‌باشد. اشکان (۱۳۵۹) در مطالعات خود مرحله جنسی قارچ را مشاهده ننموده و اظهار داشته که پیدا نشدن پریتس به علت عدم دسترسی به برگ‌های پریتس دار بوده و یا بدلیل شرایط جوی خاص محلی که از آنجا نمونه‌ها جمع آوری شده است. از آنجاییکه در مناطق مورد مطالعه نامبرده (قزوین و عجب شیر) آلودگی شدید بوده بنظر نمی‌رسد که تاثیرات شرایط جوی دلیل عدم تشكیل مرحله جنسی قارچ باشد و احتمالاً "دلیل اول بیشتر صدق می‌کند. از طرفی بنا به مطالعات کریستوف (۱۹۳۶) در موارد آلودگی حاد به بیماری لکه قرم‌آلو، ریزش برگ‌ها قبل از بلوغ

موجب کاهش قدرت حیاتی بافت استرومای قارچ در برگهای مرده گشته و بر میزان آلودگی سال بعد تاثیر منفی می‌گذارد. بنابراین دلیل عدم دسترسی اشکان به مرحله جنسی قارچ به احتمال زیاد به علت بررسی برگهای آلوده‌ای بوده که زودتر از موعد ریزش نموده و نتیجتاً "بافت استرومایی در آنها به اندازه کافی تکامل نیافته و نهایتاً" قادر به تولید آسکوکارپ نبوده است. معاذالک مجدداً "لازم به یادآوری است که در آن منطقه کانونهایی از مرحله جنسی قارچ برای تکامل دوره زندگی آن می‌بایست وجود داشته باشد. طبق بررسیهای بویز و لوپه (۱۹۶۴) در رومانی، اشکان (۱۳۵۹) و اشکان و اسدی (۱۳۵۳) پیکنیدیوسپورها قدرت جوانه زدن نداشته و نقشی در آلودگی ندارند و آلودگی منحصراً "بوسیله آسکوکارپها ایجاد می‌شود (لوک یانسووا ۱۹۷۷ و کریستوف ۱۹۴۶).

مطالعات انجام شده در زمینه تکامل مرحله جنسی قارچهای مذکور نشان می‌دهد که درجه حرارت انکوباسیون برگهای آلوده تاثیر بسزایی در پیدایش و تکامل مرحله جنسی (آسکوکارپ) قارچ دارد. مطالعات عضنفری و بتی هاشمی (۱۹۷۵) روی لکه آجری بادام نشان داد که برای تشکیل و بلوغ آسکوکارپ لازمست برگهای بیمار حداقل به مدت سه ماه در دمای ۵ درجه سانتیگراد قرار بگیرند. گرچه آسکوکارپهای اولیه در حرارت ۱۵ درجه سانتیگراد تشکیل می‌شوند ولی برای رشد بیشتر و بلوغ به دمای پائین‌تری نیاز دارند. کریستوف (۱۹۴۶) نشان داد که لازمه رشد کامل بافت استرومایی عامل لکه قرمز آلو قرار گرفتن بافت‌های آلوده به مدت ۱۵ هفته در دمای پایین، ۵ درجه و یا کمتر، می‌باشد. بنابراین با عنایت به حرارت پایین منطقه همدان در طول زمستان شرایط لازم برای تشکیل پریتس و تکامل آسکوکارپها قارچ مذکور فراهم بوده و نقش آسکوکارپها در آلودگی درختان محزن است.

بر اساس مطالعات نگارندگان در همدان پریتس‌های اولیه عامل لکه قرمز آلو از اواخر آذرماه در برگهای مرده روی زمین تشکیل شده و آسکوکارپهای بالغ از نیمه دوم اردیبهشت در هوا پراکنده می‌شوند. همچنین مطالعات انجام شده طی سالهای ۶۸-۶۹ در بروجرد نیز نشان داد که پریتس‌های نارس لکه قرمز آلو در اوایل دیماه و اولین آسکهای حاوی آسکوکارپ در اوایل اسفندماه تشکیل می‌شوند. آسکوکارپهای بالغ در نیمه اول اردیبهشت مشاهده گردید. آلودگی درختان در اواسط بهار صورت گرفت و علائم بیماری در اواسط خرداد ظاهر شد. (میناسیان و علیدادی - مطالعات منتشر نشده). به نظر می‌رسد تفاوت موجود از نظر تاریخ تکامل و رهاسازی آسکوکارپها

از سالی به سالی و از منطقه‌ای به منطقه دیگر تابع شرایط آب و هوایی باشد. مطالعات ویتانوف (۱۹۶۴) و سوتا (۱۹۶۹) نیز این مطلب را تأیید می‌کند.

قارچهای *P. rubrum* و *P. ochraceum* از نظر بیولوژی و فیزیولوژی خیلی شبیه بهم بوده، هر دو پارازیت اجباری هستند و روی محیط‌کشتهای معمولی رشد نمی‌کنند. گرچه آسکوپورهای بالغ این دو قارچ روی لام شیشه‌ای، در آب یا آب آگار تندش می‌نمایند ولی تا کنون اقدامات انجام شده برای کشت این قارچها با استفاده از آسکوپور، پیکنیدیوسپور یا بافت استرومایی موفقیتی نداشته است (بنی-هاشمی ۱۹۹۰، اشکان ۱۳۵۹).

مطالعات اتیولوژی و اپیدمیولوژی قارچهای عامل لکه قرم‌آلود را در آجری بادام نشان می‌دهد که آسکوپورها بر اساس روند تکاملی و بطور طبیعی همزمان با بازشدن گلها و یا پس از ریزش گلبرگ‌ها در هوا پراکنده شده و مدت پخش آسکوپورها بسته به شرایط جوی از سه تا هفت هفته طول می‌کشد. در این رابطه یافته‌های این بررسی با نتایج سایر محققین مطابقت دارد (بنی‌هاشمی ۱۳۶۲ و ۱۹۹۰، بویز و لوپه ۱۹۶۴ و ویتانوف ۱۹۶۴).

مطالعه سیر تکاملی قارچ و اپیدمیولوژی بیماری لکه قرم‌آلود در مناطق همدان و بروجرد نیاز به بررسیهای تکمیلی دارد بویزه تاثیر فاکتورهای جوی از قبیل درجه حرارت، میزان بارندگی و رطوبت نسبی در هر منطقه باقیستی در این رابطه مورد سنجش و ارزیابی قرار گیرد. ضمناً "این مطالعات راهنمای خوبی برای تعیین تاریخ سمپاشی خواهد بود.

تشکر و قدردانی:

از همکاری و مشارکت بخش طرحها و تحقیقات جهاد دانشگاهی بوعلی سینا در انجام قسمتی از این تحقیقات سپاسگزاری می‌شود.

منابع مورد استفاده

۱- اشکان، محمد، ۱۳۵۹. بررسی بیماری لکه آجری آلوده ایران. مجله بیماریهای گیاهی شماره ۱ - ۴، جلد شانزدهم، ۳۷ - ۴۲.

۲- اشکان، محمد و اسدی، پرویز. ۱۳۵۳. لکه آجری بادام. مجله بیماریهای گیاهی، شماره ۳ - ۴، جلد دهم، ۴۹ - ۶۳.

۳- بنی هاشمی، ضیاء الدین، ۱۳۶۲. اپیدمیولوژی *Polystigma ochraceum* عامل لکه آجری بادام. خلاصه مقالات هفتمین کنگره گیاهپزشکی ایران، ۹۸.

4- Banihashemi, Z. 1990. Biology and control of *Polystigma ochraceum*, the cause of almond red leaf blotch. Plant pathology 39, 309 - 315.

5- Bobes, I. and Lupe, L. 1964. (Contributions to the study of biology of the fungus *polystigma rubrum*, the pathogen producing red spots on plum leaves). Cluj. 18. 185 - 196 (Review of Applied Mycology 43, 201).

6- Cannon, P.F. 1988. Proposal to merge the Phyllachorales with the Diaporthales, with a new family structure. *Systema Ascomycetum* 7(1), 23 - 43. CAB International Mycological Institute, U.K.

7- Dennis, R.W.G. 1968. British Ascomycetes. pp. 257 - 260. J. Cramer, Germany.

8- Ghazanfari, J. and Banihashemi, Z. 1976. Factors influencing ascocarp formation in *Polystigma ochraceum*. Transactions of the British Mycological Society 66, 401 - 406.

9- Khristov, A. 1946. (Studies of red leaf spot disease of plum, *polystigma rubrum* (Persoon) De Candolle, II. cond-

itions governing stromatal development of the pathogen and the use of cultural methods in combating the disease). Agr. Sci., Bulgaria, I, 2, 23 - 32. (Review of applied Mycology 25, 457).

- 10- Lukyanova, E.N. 1979.(Features of the formation of spores of the pathogen of polystigmosis of plum at the ascus state). Nauchnye Trudy, Ukr. S. - Kh. Akad. 159, 67(Review of plant pathology 57, 501).
- 11- Muller, E. and Von Arx, J.A. 1973. Pyrenomycetes. Meliolales, Coronphorales, Sphaeriales, pp. 87-134. in the Fungi, an advanced treatise, Vol. IV - A (eds. G.C. Ainsworth, F.K. Sparrow and A.S. Sussman). N.Y. Academic press.
- 12- Suta, V. 1969(Effects of infection of plum by *Polystigma rubrum* and Prevention of losses) Revista de Horticultura si Viticultura 18, 70 - 79. (Review of plant pathology 49, 93).
- 13- Trifonov, D. 1964.(The development of the causal agent of red leaf spot *Polystigma rubrum* and susceptibility to it of some plum varieties in the conditions of Sofia district). Referat. Zh. Rasteniev. (Review of Applied Mycology 43, 201).
- 14- Vitanov, M. 1964.(Studies on the biology of *Polystigma rubrum*, causal agent of red spots on plum leaves). Bul. Sci., Lit., 9, 34(Review of Applied Mycology 43, 540).
- 15- Von Arx, J.A. & Muller, E. 1954. Bitrage zur Kryptogameflora der Schweiz. Heft 1, 230 - 239. Buchler & Co. Bern.

AN INVESTIGATION ON THE CHRONOLOGICAL DEVELOPMENT OF *POLYSTIGMA RUBRUM*, THE INCITANT OF RED BLOTH DISEASE OF PLUMS IN HAMEDAN, IRAN.

V. Minassian¹ and F.Bab-Alhavaeji²

1-College of Agriculture, Shahid Chamran University, Ahwaz-Iran.

2-Jehad-e-Daneshgahi Research Division, Boo-Ali Sina University, Hamedan, Iran.

SUMMARY

Red blotch disease of plums is widely distributed in Hamedan. It causes remarkable crop loss in some years. The causal agent *polystigma rubrum*(Pres.) St. Amans usually attacks the leaves. Infections of the petioles and young shoots of plum, were also observed in our surveys.

This study revealed that the perfect stage of the fungus was formed in the dead and decaying leaves during the winter. Chronological development of the perithecia and ascospored were studied using cross sections of decaying leaves, and glass slides as spore traps. Perithecial primordia were formed in late December, and by late February well developed asci and immature ascospores were observed in some of the perithecia. Ascospore discharge began around mid spring(mid May), after petal fall and continued, at a fairly uniform rate, for 4 weeks. Over 90 percent of the ascospores were discharged during this period. The incubation period under field conditions was estimated to be 3 weeks in 1985, and one month in 1991.